

qui dum super cerebrum in
sensibiliter oriuntur curas
presentis vite exprimunt. q̄
ex sensu negligentis q̄ im/
portune aliquando p̄deunt
quasi nobis non sentientibz
procedunt. Quia igitur cun
cti qui presunt habere q̄dez
solicitudines exteriores de
bent. nec tamen eis vebemē
ter incūbere. sacerdotes re
cte et caput prohibentur ra
dere et comaz nutrire. vt co
gitatōes cordis de vita sub
ditorum. nec a se funditus
amputēt. nec rursus ad cre
scendū nimis relaxent. Ubi
et benedicitur. tondeutes
tondeant capita sua. vt vide
licet cure temporalis sollici
tudines ⁊ quantum necesse
est prodeant. et tamen reci
datur citius. ne immodera
tius excrecant. Dum igit
et per amministratam exte
rioruz prouidentiam corpo
rum vita protegitur. et rur
sus per moderatam cordis
solicitudinem intentio nō
impeditur. capilli in capite
sacerdotis et seruātur vt cu
tem cooperiant. et rescan
tur ne oculos claudant.

Que esse debet rectori di
cretio et dissimulatiōis ser
uoris et mansuetudinis.

Capitulū. XIX

Post hec
necesse ē. vt rector
sollerter inuigilet
ne hūc cupido placendi ho
minibus pulset. ne cum stu
diose interiora penetrat. cuz
proinde exteriora submini
strat. se magis a subditis di
ligi q̄ veritatem querat. ne
cum bonis actibus fultus
a mundo videtur alienus.
hunc auctori reddat extra
neum amor suus. Dostis
nanqz redemptoris est qui
per recta opera que facit ei⁹
vice ab ecclesia amari cōcu
piscit. quia adulterine cogi
tationis reus est: si placere
puer sponse oculis appetit.
per quē sp̄sus dona trans
misit. Qui nimirum amor
proprius cum rectoris men
tem ceperit. aliquando hāc
inordinate ad molliciem: ali
quando vero ad asperitatē
rapit. Ex amore etenim suo
mens rectoris in molliciez
vertitur. quia cum peccātes
d.